

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010967
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115010967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému I. J., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom W. - T., M. XX/XX, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr.zák. a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/76/2015 zo dňa 27. septembra 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, l/, n/ Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. septembra 2016, sp.zn. 6T/76/2015 bol obžalovaný I. J. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr.zák. a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., na skutkovom základe, že dňa 19.05.2014 v čase približne o 00:05 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. V. G., R.: W. po ceste č. I/61 v smere od Trenčína do ľavy, rýchlosťou približne 114 km/h podľa znaleckého posudku hoci na danom úseku bola maximálna povolená rýchlosť 50 km/h, v tom čase po vedľajšej ceste v obci Dubnica nad Váhom v smere k hlavnej ceste č. I/61 jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. M. S., R.: W. I. C., naposledy bytom K. E., G. Y. XXXX/XX, ktorý vychádzal z vedľajšej cesty doľava na hlavnú cestu, počas toho ako I. C. začal odbočovacím manévrom doľava, ho spozoroval obvinený, ktorý reagoval prudkým brzdením, prešiel s vozidlom do protismeru, kde v tom čase bol už so svojim vozidlom zaradený I. C. a prednou časťou svojho vozidla obvinený narazil do zadnej časti vozidla zn. M. S., pričom došlo k odhodneniu oboch vozidiel mimo cestu, pri dopravnej nehode utrpel vodič vozidla zn. M. S. I. C. smrteľné zranenie v dôsledku zlyhania centrálnych riadiacich funkcií mozgu pri zlomeninách lebečného skeletu, so súčasným rozsiahlym krvácaním nad a pod tvrdú blanu mozgovú a ťažkým poúrazovým opuchom mozgu, nezlučiteľným so životom, spolujazdkyňa sediaci na prednom sedadle vozidla obvineného C. J., trvale bytom W. - T., M. XX/XX utrpela pomliaždenie hlavy v oblasti čela, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie brucha, pomliaždenie a odreniu kolena obojstranne, pomliaždenie a odreniu pravého predlaktia, pomliaždenie ruky vpravo, pomliaždenie malíčka pravej ruky, zranenia ktoré poškodená utrpela ju obmedzovali na bežnom spôsobe života po dobu dvoch týždňov pre bolesti hlavne kolien, poškodený G. J., naposledy bytom W. - T., M. XX/XX sediaci na zadnom sedadle na pravej strane vozidla zn. V. pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu spodiny lebečnej, krvácanie do komorového systému mozgu, pomliaždenie mozgu a roztrhnutie hlavovo - krčného väzivového

spojenia a ďalšie poranieniami na následky ktorých zomrel na mieste dopravnej nehody, poškodený O. M., sediaci v strede na zadnom sedadle vozidla zn. V. G., utrpel pomliaždenie hrudníka vľavo, pomliaždenie pravého kolena, pomliaždenie nohy vpravo, pomliaždenie nosa, tržnozmliaždenú ranu dolnej pery, tržnozmliaždenú ranu hlavy v oblasti spánku vľavo a narazenie predných zubov, v dôsledku uvedených zranení bol poškodený obmedzený na bežnom spôsobe života 7 dní pre bolesť kolena, pre bolesti v oblasti hrudníka vľavo, bol obmedzený pri hygiene a pri prijímaní stravy, poškodený C. S., sediaci na zadnom sedadle na ľavej strane vozidla zn. V.t G. utrpel tržnozmliaždenú ranu dolnej pery vľavo, tržnozmliaždenú ranu ústnej dutiny vľavo, tržnozmliaždenú ranu nosa vľavo, zlomeninu nosa, pomliaždenie pleca vľavo, pomliaždenie kolena vľavo, pomliaždenie brucha a pomliaždenie hrudníka, tieto zranenia ho neobmedzovali na bežnom spôsobe života a obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tým že prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci, čo vyvolalo kolíznú situáciu a zároveň znemožnilo obvinenému v zabránení dopravnej nehody.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, l/, n/ Tr.zák. a za použitia § 38 ods. 3 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne doložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. mu súd tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor v úvode poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a na podstatnú časť odôvodnenia jeho výrokov o uloženom treste. S úvahou súdu, ktorá ho viedla k uloženiu sankcii uvedených v napadnutom rozsudku obžalovanému sa prokurátor nestotožňuje. Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody, pri ktorej došlo k usmrteniu dvoch osôb, bola predovšetkým nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorý jazdil výrazne vyššou rýchlosťou - cca 114 km/h, hoci v danom úseku je predpísaná dovolená rýchlosť maximálne 50 km/h. V prípade, ak by obžalovaný na situáciu reagoval včas a viedol vozidlo rýchlosťou 50 km/h, mal by možnosť intenzívnym brzdením zabrániť dopravnej nehode, a tým pádom aj spôsobenému tragickému následku. Podľa názoru prokurátora v súvislosti s uložením trestu odňatia slobody, ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, okresný súd dostatočne neprihliadol na závažnosť, akou obžalovaný porušil dopravné predpisy, spôsobil smrteľné zranenia poškodeným a na mieru jeho zavinenia, keď mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky. Prokurátor považuje uložený trest za neadekvátny, neprimeraný a nespôsobilý plniť v dostatočnej miere účel trestu. Preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a uložil obžalovaného úhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj prísnejší (v hornej polovici trestnej sadzby) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. Vo vyjadrení uviedol, že súd pri rozhodovaní o uložení trestu zohľadnil prevažujúci pomer troch poľahčujúcich okolností bez danosti priťažujúcich okolností. Pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol ani priestupkovo stíhaný a vedie riadny život. Je študentom dennej formy štúdia na vysokej škole. K spáchaniu trestného činu sa priznal. Svoje konanie úprimne oľutoval, listami, ako aj svojím prejavom na hlavnom pojednávaní sa poškodeným ospravedlnil. Prejavil úprimnú sústrasť a bolesť, ktorú každý deň prežíva, keď si spomenie na túto tragickú udalosť. Podľa názoru obžalovaného súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného a jeho pomery a možnosti nápravy. Preto navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem

vytýkaných chýb zameran aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by samé osebe zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania samotných odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, odvolací súd považoval za dôvodné poukazy prokurátora na okolnosti prejednávaneho prípadu, avšak podľa názoru odvolacieho súdu v dôvodoch odvolania zo strany prokurátora absentuje vyvodenie jeho záverov zo skutočností, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a ktoré skutočnosti sú v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery.

Pri posudzovaní primeranosti trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, uloženého okresným súdom, odvolací súd dospel k záveru, že takto uložený trest zodpovedá základným zásadám, uvedeným v ustanovení § 34 Tr. zák., najmä v odsekoch 1 a 4. Poukazujúc na správne zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého, ktoré nepochybne majú podklad vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd považuje za potrebné dodať, že predmetný trestný čin je nedbanlivostným trestným činom, pričom hrubé porušenie dôležitej povinnosti (podstatné prekročenie dovolenej rýchlosti) a spôsobenie smrti inému sú pojmové znaky trestného činu podľa § 149 ods. 2 písm. a) Tr.zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr.zák., zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nedospel k záveru, že by vysoké prekročenie rýchlosti jazdy a spôsobenie smrti osobitne zvyšovali závažnosť činu nad rámec zákonom vymedzenej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. S poukazom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu a v súlade s názorom okresného súdu všetky ostatné skutočnosti, na ktoré je súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. povinný prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, je potrebné hodnotiť v prospech obžalovaného. Preto odvolací súd dospel k záveru o správnosti názoru okresného súdu, podľa ktorého na splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. je postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby s podmiennečným odkladom jeho výkonu tak, ako bol uložený okresným súdom. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody neznamená neuloženie žiadneho trestu. Práve uloženie takéhoto trestu znamená trvanie hrozby týmto trestom odsúdenému po dobu plynutia skúšobnej doby, ktorá hrozba u kriminálne nenarušených osôb, za akého je zatiaľ považovaný aj obžalovaný, je veľkým tlakom na to, aby sa odsúdený vyvaroval konania rozporného s materiálnym obsahom pojmu „vedenie riadneho života“. Preto odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody obžalovanému by bol v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. neprimerane mierny.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutého výroku o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aj v nadväznosti na uložený podmiennečný trest odňatia slobody, odvolací súd dospel k záveru, že uloženie tohto druhu trestu je v danom prípade namieste a v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na proporcionalitu výmer ukladania tohto druhu trestu pri menej závažných deliktoch v oblasti dopravy, najmä z hľadiska generálnej prevencie, sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátora, že okresným súdom uložený tento druh trestu vo výmere 2 rokov je neprimerane mierny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.zák. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj všetkých ostatných hľadísk a kritérií, uvedených v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., odvolací súd v danom prípade popri uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody považuje za primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

Keďže s poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku o uložených trestoch je čiastočne dôvodné, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.